

мать силъ тѣхъни-ти богове. Безвѣрници-ти чякали, че грѣмъ ще падне отъ небо-то да убие чюжденеца: нѣ за голѣмо чюдо джбѣ-тѣ паднѣлъ безѣ да стане нѣщо на християны-ты, и тогава мнозина ся покрѣстили. Слѣдѣ голѣмѣ мжкѣ Бонифаций сполучилъ да основе нѣколко епископства въ западнѣ Германіѣ. Папа-та много искусно ся въсползувалъ отъ неговы-ты трудове за да си распространи духовнѣ-тѣ власть; той накаралъ Бонифация да ся заклѣне, че ще бѣде покоренъ и вѣренъ на папскый прѣстолъ, и му далъ владишкѣ титлѣ *примасъ* на Германіѣ (сир. прѣвъ надъ германскы-ты владыци). Бонифаций си нагласилъ владышко сѣдалище въ градъ Майнцъ. Той умрѣлъ мѣченически въ земѣ-тѣ на Фризы-ты (Холандія), на които отышѣлъ да проповѣдува, 70 годишенъ старецъ (755 год.)

XI. ВИЗАНТИЯ И АРАБИ.

528—565—622—632—711—842.

ЮСТИНИАНЪ ВЕЛИКИЙ, ИКОНОБОРСТВО, АРАБИ, МОХАМЕДЪ.
ОМАЯДИ, АББАСИДИ.

Юстинианъ Великий. Слѣдѣ паданіе-то на Западно-то Римско царство Византийско-то траяло още около 1000 години. Отъ прѣмници-ты на Аркадія най-прочють царь былъ Юстинианъ Великий (родомъ славянинъ). Уйка му Юстинъ, още кога былъ дѣте селенче, отышѣлъ да си трѣси честь-тѣ въ Цариградѣ, и влѣзлъ въ войнишкѣ службѣ; съ труда си и юначество-то си той достигнѣлъ да стане главатаръ на царскѣ-тѣ войскѣ; а послѣ усвоилъ и самый прѣстолъ, и отрядилъ за свой наслѣдникъ внука си Юстиниана.

Юстинианово-то царуваніе (528—565 г.) ся прочюло по побѣды-ты, що направили двама негови войводы; Велизарій и Нарзесъ; тии му покорили на западѣ